

Trzy nauki

Poziomy interpretacji

Staraj się usilnie o to, abyś mógł stanąć przed Bogiem jako wypróbowany i nienaganny pracownik, który wyklada należycie słowo prawdy – 2 Tym. 2:15.

Zastanawiając się nad Księgą Liczb często stosujemy metodę wykorzystywaną przez szkoły rabiniczne. Stosują one cztery poziomy interpretacji tekstu biblijnego. Każdy z nich jest głębszy i bardziej natężony niż poprzedni, jak kolejne warstwy cebuli.

(1) Pashat – to zwykłe, proste znaczenie tekstu. Jego zrozumienie polega na zastosowaniu zwykłego, powszechnego znaczenia słów. Chodzi tu o takie znaczenie, jakie było oczywiste dla ludu izraelskiego wtedy, kiedy usłyszeli go po raz pierwszy. Talmud głosi, że „żaden tekst nie traci swego ‘pashat’”. Wszelka interpretacja która pozbawia tekst jego zwykłego znaczenia, jest błędna. Gdy pominiemy ‘pashat’, utracimy jakąkolwiek szansę na poprawne zrozumienie tekstu” (b. Shab. 63a, b. Yeb. 24a). Gdy pominiemy zwykłe znaczenie, wówczas pozostanie nam wyobraźnia.

(2) Remez – to zamierzone, praktyczne znaczenie tekstu. Przykładem zastosowania ‘remez’ niech będzie Przep. 20:10: „Dwojaki odważniki i dwojaka miara obydwaj są ohydą dla Pana”. Powierzchnowe znaczenie dotyczy sprzedawców, którzy powinni uczciwie obchodzić się ze swymi klientami. ‘Remez’ wskazuje nam, że jest to zasada, która rozciąga się na wszelkie obszary życia, gdzie powinny panować uczciwość i prawość.

(3) Drash – to alegoryczne, mesjańskie znaczenie określonego tekstu. Aby porównać dany tekst z pozostałą częścią Słowa Bożego lub z życiem, a następnie wydobyć jego znaczenie, trzeba użyć kreatywności. Przykład ‘drash’ pokazany jest w Hebr. 10:1, który wskazuje, że zakon miał być cieniem dobrych rzeczy, które miały przyjść później.

(4) Sod – to znaczenie ukryte, zapieczętowane. To tajemne, mistyczne znaczenie tekstu. Przykładowe odwołanie się do tego znaczenia znajdziemy w 1 Kor. 2:7,14: „Ale głosimy mądrość Bożą tajemną, zakrytą, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej, (...) Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać”.

Każdy z tych poziomów jest właściwą częścią badania

Biblii, każdy z nich jest wartościowy. Słowo Boże jest tak bogate, że każdy werset może przemówić do nas na każdy z tych czterech sposobów (opis wielopoziomowego badania Pisma Świętego opracowano na podstawie artykułu dr. James Trimm, zatytułowanego „Cztery poziomy rozumienia Pisma Świętego, 26 Czerwiec, 2002, internet).

Wykorzystanie tego sposobu badania Pisma Świętego w naszym zborze w Milwaukee pozwoliło młodym braciom zagłębić się w Prawdę, a tym bardziej doświadczonym cieszyć się klejnotami Pisma Świętego.

Księga liczb

Na początku naszych studiów nad Księgą Liczb poruszyliśmy się po pierwszym i drugim poziomie interpretacji, zanim przeszliśmy na poziom trzeci i czwarty. Czytaliśmy tę księgę jak rzeczywiste przesłanie, do rzeczywistych ludzi, w konkretnym czasie. Była to historia Izraela i jego prób utrzymywania Bożych nakazów w czasie wędrówki po pustyni. Zrozumienie ich upadków może pomóc nam, żyjącym obecnie przy końcu tego wieku, uniknąć powtarzania ich błędów. Apostoł Paweł wskazał na mądrość tkwiącą w takim podejściu: „Dlatego, jak mówi Duch Święty: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych, jak podczas buntu, w dniu kuszenia na pustyni, gdzie kusili mnie ojcowie wasi i wystawiali na próbę, chociaż oglądali dzieła moje Przez czterdzieści lat, dlatego miałem wstręt do tego pokolenia i powiedziałem: Zawsze ich zwodzi serce; nie poznali też oni dróg moich, tak iż przysiągłem w gniewie moim: Nie wejdą do odpocznienia mego. Baccie, bracia, żeby nie było czasem w kimś z was złego niewierzącego serca, które by odpadło od Boga żywego, ale napominajcie jedni drugich każdego dnia, dopóki trwa to, co się nazywa “dzisiaj”, aby nikt z was nie popadł w zatwardziałość przez oszustwo grzechu” (Hebr. 3:7-13).

W czasie naszej działalności ewangelizacyjnej przekonaliśmy się również, że krytycy i sceptycy najczęściej atakują Słowo Boże na poziomie drugim i trzecim.

Z pierwszych trzech rozdziałów Księgi Liczb, gdzie zawarty został dokładny opis związany z liczebnością i uporządkowaniem narodu Izraelskiego, wypływa jasny i oczywisty wniosek, że Bóg miał w tym pewien szczególny cel. Izrael miał być przygotowany do walki, z chwilą wejścia do ziemi obiecanej. Bóg posyłał ich do walki według plemion, pod ich własnymi sztandarami, w uporządkowanych formacjach. Przypomina to nieco działalność Jezusa przed śmiercią, kiedy przygotowywał swych uczniów na trudy Wieku Ewangelii. Próbował

przygotować apostołów na swą śmierć, prześladowania i doświadczenia wielu lat, jakie były przed nimi.

Etap przygotowawczy może być również związany z przygotowaniem do dzieła Królestwa, jakie rozpocznie się po zakończeniu obecnego wieku. Br. Fran Shallieu tak skomentował ten porządek: „Metodyczny porządek opisany w tej księdze niesie ze sobą wiele nauk na czas Królestwa. Bóg poczynił odpowiednie przygotowania, dzięki czemu gdy tylko Starożytni Święci powstaną z martwych, będą dokładnie wiedzieli jak postępować, zanim rozpocznie się ogólne zmartwychwstanie. Na ziemi zostanie zaprowadzony ład i porządek jeżeli chodzi o sprawy doczesne. Pan działa w bardzo uporządkowany sposób” (Bible Student Library, Komentarze, Księgi, Księga Liczb, Rozdział Drugi, str. 7).

Trzy nauki

Trzy nauki płynące z księgi liczb uważam za najbardziej pomocne w moim chrześcijańskim życiu. Pierwsze dwie dotyczą życia Mojżesza

1) Znoszenie oskarżeń. „Mojżesz był człowiekiem bardzo skromnym, najskromniejszym ze wszystkich ludzi, którzy są na ziemi” (4 Moj. 12:3). Bóg darzy uznaniem tych, którzy mają podobne cechy charakteru. Chrystus

był opisany jako cichy i pokornego serca. Mimo to, Mojżesz został oskarżony przez Miriam i Aarona o pychę, podobnie jak w przypadku Jezusa, Bóg rozgniewał się na nich i Miriam została dotknięta trądem. Mojżesz modlił się za nią i została uzdrowiona. „Albowiem to jest łaska, jeśli ktoś związany w sumieniu przed Bogiem znosi utrapienie i cierpi niewinnie” (1 Piotr. 2:19).

2) Miłosierdzie. W 4 Moj. 14:11-19 mamy opis zamiłowania Mojżesza do miłosierdzia. Boży gniew zapłonął przeciwko Izraelowi. Bóg zagroził, że zniszczy cały naród i powoła do życia nowy, zapoczątkowany przez Mojżesza. Mojżesz błagał Boga o miłosierdzie. Izrael jako naród uzyskał przebaczenie. Mojżesz stał się znany ze względu na swoją pokorę i miłosierdzie.

3) Ufność względem Boga. W 4 Moj. 13:33 mamy opis raportu, jaki zdali przed ludem szpiegzy wysłani do sprawdzenia ziemi obiecanej. Opisałi oni mieszkańców Kanaanu jako olbrzymów, a siebie jak koniki polne. Jakże często Szatan atakuje nas przez ten sposób myślenia. Aby uniknąć tej pokusy powinniśmy cały czas pamiętać, kim jest nasz ojciec. Powinniśmy pamiętać o Jego mocy i miłości. Następnie powinniśmy iść naprzód, pełni świętej ufności.

Kuzmin George